

TELEFAX

A/ To:

A l'atenció de/Attention of JORDI ARBONES

El vostre núm. de fax/Your fax No.: 07 54 1 259 69 71

De/From: Matthew Tree, Parlament 21, 4-1, Barcelona 08015 - Catalunya

Tel./Fax: (3) 443 26 30

Data/Date: dime, 8 feb 1995

Nombre de pàgines incloent-hi aquesta/Number of pages including this one: 1

Estimat Jordi,

Perdona'm la demora, però he anat esperant, esperant fins que els de *Dieta de Carn* imprimissin el proper número. Els he acabat trucant i m'han dit que surt aquesta setmana. Suposo que això vol dir divendres, com que encara no ha sortit. Per tant, a principis de la setmana que ve, l'enviare la revista conjuntament amb dos llibres. Un és *Motoch* i l'altre és l'estudi sobre Miller que ha fet l'Erica Long, (*The Devil At Large*) que no està pas malament (crítica força els altres biogràfs) i inclou totes les cartes que va rebre d'ell.

Cafè Central va fer 5 anys a finals de l'any passat, i ho vam celebrar a una cerveseria i després en un restaurant hi havia samarretes, fins i tot, i tot plegat em va agradar molt. Hi va comparèixer un munt de gent, a més. Estava content perquè, de fet, Cafè Central va començar com un projecte arriscat, que el Toni i la Isabel han sabut mantenir i rejoyenir amb el pas del temps, fins al punt que ara és més interessant que mai. No tan sols han aconseguit publicar més de vuitanta textos diferents, sino que han creat les condicions perquè moltes persones es coneguessin que altrament no s'haurien conegut per res, segurament. Tu i jo, per exemple! O sigui, que les activitats de Cafè Central no es limiten a les pròpies activitats en si, sino que han generat una quantitat impressionant d'altres activitats i col·laboracions i articles i *performance* etc. tot segons qui s'ha posat en contacte amb qui.

Així que t'has tret el pes d'aquell *windbag* Henry James a sobre - això de devia valer una ampolla de cava o dos o tres, no? Pel que fa als altres, estare a l'aguait: ni el Vollmann ni la Braddon em sonen per res. Ara, m'imagino que el que tan és interessant treballa com a lector per a Destino, i em solen passar novel·les nord-americanes recents: la major part d'elles són inconcebiblement avorrides. Solen ser com guions mitjans, impregnats amb les deixalles febles d'una ironia que abans havia estat un dels plats forts de la literatura d'allà (com a les grans novel·les de Sinclair Lewis, posem per cas). Potser una tanta mala llet, pel que fa a les novel·les dolentes publicades, perquè el Valcorba Plana encara no m'ha donat cap resposta a la meua novel·la - *FORA DE LLOC* - i això que l'he revisada per ell expressament, o sigui ara es la segona vegada que la llegeix, ja veurem.

Parles de Pedrolo (i de les piles de pessetes que semblen tenir amagades a la Revista de Catalunya). També l'enviare un exemplar de l'AVUI que t'he guardat on es parla força de Pedrolo, amb diverses referències a mi i al teu llibre sobre ell. A propòsit, no en se res, d'allò del pacte de l'AVUI. Que hi hagi censura política al suplement cultural, doncs si m'ho va dir el mateix Castillo.

Veig que la pagina s'acaba! Molts records de la Desirée, doncs, i una abraçada ben forta de part meua a tu i a tota la família.

With best wishes,
Love,

Matthew